

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 4T/9/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4125010241
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Farkašová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2025:4125010241.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

E

Okresný súd Nitra samosudkyňou Mgr. Monikou Farkašovou, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.12.2025 takto

rozhodol:

Obžalovaný:

A. B. C. D. C. E. F. G. H. I. , nar. XX.XX.XXXX v Zlatých Moravciach, trvale bytom J. K., G. L. XXX/X

je vinný, že:

v bode 1)

dňa 24.10.2023 v čase okolo 19.00 hodine v meste J. K. na Autobusovej stanici, napadol A. M. tým spôsobom, že ho chytil oboma rukami pod krk a postrčil ho na zem, po tom čo sa poškodený postavil zo zeme, obžalovaný ho jednou rukou chytil pod krk do páky a druhou rukou udrel do oblasti zátylku a minimálne jedenkrát ho udrel do oblasti ľavého ucha, pričom mu vulgárne nadával, čím spôsobil poškodenému A. M. (t.č. Valkovič) úrazové prederavenie blanky ľavého bubienka s dobou liečenia v trvaní do 7 dní,

uvedeného konania sa dopusti napriek tomu, že mu Okresným úradom Levice, odbor všeobecnej vnútornej správy, bola rozkazom o uložení sankcie za priestupok sp.zn. OU-LV-OVVS2/012606-003 zo dňa 30.06.2023 právoplatným dňa 23.08.2023 uložená pokuta 90 eur za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zák.č. 372/1990 Zb. o priestupkoch

v bode 2)

dňa 17.02.2024 v čase okolo 20.25 hodine v meste Zlaté Moravce na Sládkovičovej ulici bez príslušného oprávnenia prechovával okrúhlu plastovú nádobu s obsahom sušeného konope s celkovou hmotnosťou 581 mg obsahujúce minimálne 20 mg tetrahydrokanabinolu (THC), pričom rastliny rodu Cannabis sú zaradené v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch do I. skupiny omamných látok,

t e d a :

v bode 1)

dopustil sa fyzicky na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal, hoci bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý

v bode 2)
neoprávnene prechovával omamnú látku konope v nepatrnom množstve,

t ý m s p á c h a l :

v bode 1)
prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024 (ďalej len Trestný zákon)

v bode 2)
prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024 (ďalej len Trestný zákon)

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 364 odsek 2 Trestného zákona nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno h/ písmeno m/ Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, a § 41 odsek 1 Trestného zákona, na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona obžalovaný sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženía.

O d ō v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/9/2025 zo dňa 22.07.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bode 1) z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024 a v bode 2) z prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženía.

Uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/61/2025 zo dňa 14.10.2025 bol označený rozsudok súdu I. stupňa zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, pretože hlavné pojednávanie nebolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené podmienky. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd dňa 22.07.2025 vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku, napriek tomu, že obžalovaný zaslal súdu žiadosť o pozastavenie súdneho procesu a ospravedlnenie s doloženým lekárskeým potvrdením o dočasnej práceneschopnosti s tým, že bude potrebné opätovne obžalované umožniť zúčastniť sa hlavného pojednávania, zopakovať dôkazy na hlavnom pojednávaní dňa 22.07.2025, prípadne vykonať potrebné dôkazy, resp. vysporiadať sa s námietkou obžalovaného ohľadne výpovede svedkyne H. L..

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. B. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie.

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie 09.12.2025 nedostavil, svoju neúčast žiadnym spôsobom neospravedlnil. Predvolanie na hlavné pojednávanie na 09.12.2025 bolo obžalovanému doručené cestou polície dňa 14.11.2025, preto súd za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

V intenciách rozhodnutia krajského súdu súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie opätovným výsluchom svedka poškodeného A. E. (predtým Gelety), svedkýň H. L. a N. G. a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov a pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/72/2022.

Svedok poškodený A. E. (Gelety) na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol odprevadiť svoju priateľku H. L. na autobusovú stanicu v čase medzi 18.30 až 19.00 hod. Obaja stáli na zastávke, kde prichádzala v tom čase pre neho neznáma slečna a za ňou staršia pani, ktorá na ňu hlasne hovorila. Staršia pani agresívne, verbálne, napádala tú slečnu a on sa postavil medzi ne, a upozornil pani, že toto sa na verejnosti nerobí, zastával sa tej slečny. Pani sa neukľudnila a pokračovala vo verbálnom ataku. V priebehu dvoch až troch minút k nim prišiel jeden pán, vtedy nevedel, že je to syn tej staršej pani. Tento ho chytil pod krk, dal mu do ľavého ucha buď facu, alebo úder pästou, dostal ranu do zátylku. Obžalovaný ho strčil do hrude, padol na kolená a vtedy ho obžalovaný chytil do páky rukou zohnutou v lakti, udieral ho asi pravou rukou, rany dostal do ľavého ucha, a do páky ho obžalovaný chytil ľavou rukou. Pamätá si na dva údery na ľavé ucho a jeden úder na zátylok. Muž hovoril, že strčil do jeho mamy, čo nebola pravda. Na jeho fyzický útok nereagoval, pretože mal záujem absolvovať policajnú školu. Jeho priateľka a tá slečna obžalovanému hrozili, že zavolajú políciu, a na to s útokom prestal a s matkou odišiel preč smerom k OC Billa, kde mali zaparkované strieborné vozidlo Audi staršieho typu.

Vo večerných hodinách, asi v priebehu hodiny od incidentu, prišiel za ním obžalovaný aj so svojou priateľkou, pričom celý čas sa tento ospravedlňoval za to, čo sa stalo. Obžalovanému povedal, že ak bude mať nejaké problémy, tak pôjde k lekárovi a podá trestné oznámenie. Ešte v ten večer mu začalo písať v uchu, následne išiel k lekárovi, ktorý zistil, že má prasknutý bubienok. Problém mal s ľavým uchom menej ako 14 dní, práceneschopný nebol, a nevynechal školskú dochádzku.

Po tom, čo podal trestné oznámenia, obžalovaný znovu prišiel za ním domov so svojou priateľkou, matkou a s nejakými mužmi, a vyhrážali sa mu, že podal krivé trestné oznámenie, a že si ho nájdu.

Za účelom odstránenia rozpor, ktoré poškodený odôvodnil tým, že si pre odstup času na presný priebeh skutku nepamätal, bola jeho výpoveď prečítaná. V tejto uviedol, že prišiel za ním syn panej, ktorá agresívne verbálne napádala slečnu, ktorej sa zastal. Tento muž ho chytil pod krkom, strčil ho na zem a keď sa postavil, pravou rukou ho chytil pod krk a ľavou ho udieral do oblasti spánku a ucha, potom ho dal do páky, kde skončil na zemi, a keď tá mladá baba začala kričať, že zavolá políciu tak mu obžalovaný dal pästou do zátylku.

Svedkyňa H. L. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ju priateľ A. M. odprevádzal na autobusovú stanicu v Zlatých Moravciach, kde prišli cca o 19.10 hod., pretože jej autobus do Obýc odchádzal o 19.20 hod. Z autobusu, ktorý prišiel na stanicu vystúpila slečna, ktorú poznala z Obýc a za ňou išla pani, ktorá na ňu kričala niečo v tom zmysle, že na ňu musí platiť alimenty, zazneli vulgárne nadávky. Tá slečna stála na zastávke neďaleko nich, lebo cestovala tiež do Obýc. Keď to vykrikovanie staršou pani neprestalo, A. M. ich upozornil, že sa toto nerieši na verejnosti ale v súkromí, postavil sa medzi ne s rukami za chrbtom. Od Billy videla prichádzať muža, ktorý napadol jej priateľa, strčil do neho, zhodil ho na zem, dal ho do páky, udrel ho do zátylku, keď sa A. chcel postaviť, tak ho udrel dlaňou alebo pästou, to si už nepamätala. A. mu hovoril, že nič neurobil a ten muž tvrdil, že mal napadnúť jeho matku, strčiť do nej, čo nebola pravda. Keď povedala, že zavolá políciu, tak s matkou odišiel preč smerom na parkovisko k Bille. So slečnou cestovala v autobuse domov a táto jej povedala, že chlapa, ktorý napadol jej priateľa pozná, a jeho meno oznámila cez aplikáciu Messenger, a toto meno posunula priateľovi. Od priateľa sa dozvedela, že bol u lekára a mal natrhnutý ušný bubienok.

Svedkyňa N. G., vypočutá na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora, vypovedala, že pricestovala z Nítry a v Zlatých Moravciach čakala na autobus do Obýc. Vtedy ešte pani B., teraz už Čepec, matka obžalovaného, ktorá ju na autobusovej stanici cielene čakala, začala na ňu hovoriť, že kvôli nej je jej otec zatvorený, vyhrážala sa jej matke, že jej zoberie mladšieho syna. B. ignorovala, ale táto zvyšovala svoj hlas, a ten chlapec sa jej zastal, povedal jej niečo v tom zmysle, aby jej dala pokoj. Vtedy k nim prišiel B. syn s tým, že čo si to dovoľujeme voči jeho matke, a zaútočil na toho chlapca, sotil ho na zem, a nejakou k zemi pritlačil. Na podrobnosti tohto konfliktu si nepamätala, ale keď H. povedala, že zavolá políciu, tak obžalovaný odišiel s matkou na parkovisko pri Bille. V tom čase meno útočníka nevedela, ale vedela, že je synom B.. Cestou domov sa s Karolínou o tomto incidente nerozprávala. Od starej matky zistila meno útočníka a cez telefón jeho meno oznámila H. L..

Vrámci dokazovania boli prečítané listinné dôkazy.

Z odborného vyjadrenia K. H., ktorý mal k dispozícii lekárske správy o vyšetreniach poškodeného nachádzajúce sa aj v trestnom spise, súd zistil, že poškodený A. M. bol dňa 25.10.2023 o 10.45 hod. vyšetrený a ošetrený na ušno-nosno krčnej ambulancii, kde mu bolo diagnostikované úrazové prederavenie blanky ľavého bubienka. Na ošetrenie sa dostavil, pretože pri fúkaní nosa cítil akoby mu v ľavom uchu pískalo a šiel tam vzduch. Kontrola bola vykonaná 16.10.2023, pričom v oboch prípadoch mu bolo doporučené vyhýbať sa kontaktu zvukovodu s vodou a s nečistotami. Priemerná doba liečenia zranenia je do 7 dní, ak hojenie a liečenie prebiehajú bez komplikácií, ako to bolo v tomto prípade. Poškodený bol liečený od 24.10.2023 do 21.11.2023, pričom práceneschopnosť si zranenie nevyžaduje. Doba liečenia nemala presiahnuť 7 dní. Z lekárskeho hľadiska ide o zranenie ľahké. K zraneniu mohlo dôjsť tak ako to uvádza poškodený, jedným úderom do oblasti ľavého ucha, pričom nevylučuje ani vznik zranenia viacerými údermi do popisovanej oblasti hlavy poškodeného. Skonštatoval, že s najväčšou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, že mechanizmu vzniku zranenia nasvedčuje tomu, že bolo spôsobené cudzou osobou.

Z oznámenia Mesta Zlaté Moravce zo dňa 19.11.2023 súd mal preukázané, že kamerový záznam zo dňa 4.10.2023 v čase od 19.00 hod. do 19.30 hod., na ktorý sa obžalovaný odvolával v rámci svojich podaní, nemohol byť orgánom činným v trestnom konaní poskytnutý, pretože sa neuchováva nad časový rámec 14 dní.

Okrem výsluchov svedka poškodeného A. E. (Gelety) a svedkýň H. L. a N. G., vykonaných podľa pokynu krajského súdu, a prečítaním listinných dôkazov a pripojeného spisu, bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní pred napadnutým rozsudkom vyhláseným 22.07.2025, vypočutím obžalovaného A. B., svedkov O. G. a I. K. P..

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil nevinnu vo vzťahu k bodu 1/ a vo vzťahu k bodu 2/ obžaloby uviedol, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie v obžalobe za vinu

Obžalovaný ku skutku v bode 2/ na otázky uvedené v § 333 ods. 3

- písm. c/ Tr.por., či rozumie tomu, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu odpovedal: áno

- písm. d/ Tr.por., či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby odpovedal: áno

- písm. f/ Tr.por., či rozumie právnej kvalifikácii skutku v bode 2/ ako prečinu prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024, odpovedal: áno

- písm. g/ Tr.por., či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, odpovedal: áno

- písm. h/ Tr.por., či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024, odpovedal: áno

Obžalovaný A. B. ku skutku v bode 1/ na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na autobusovej stanici v Zlatých Moravciach jeho matka O. G. s N. G. asi 5 až 10 minút na seba vzájomne výrazne zvyšovali hlas, do toho sa zamiešal A. M., chytil jeho matku za rameno, ako keby ju odstrčil alebo potiahol. On na to dostal amok, dal ho do háku, ale ho neudrel. Gelety sa nebránil. Pri tomto incidente bola prítomná jeho matka O. G., N. G. a I. K. P.. Potom išiel každý svojou cestou. Večer išiel ku Geletymu, kde sa mu ospravedlnil, a s jeho otcom sa dohodol, že keď bude mať Gelety nejaké trvalé následky tak škodu uhradí, aby nemal problémy a vyhol sa súdu.

Rozpory medzi výpoveďou z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní odôvodnil tým, že si nepamätá, že policajtku povedal, že A. M. dal facku do oblastí líca a ucha, ani to že ho udrel otvorenou dlaňou, nevedel vysvetliť ako sa toto dostalo do zápisnice, on si zápisnicu neprečítal.

Na návrh obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní vypočuté svedkyne O. G. a I. K. P..

Svedkyňa O. G. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s N. G. mala výmenu názoru, pričom to riešili so zvýšenou intenzitou hlasu, fyzicky sa nenapádali. I. K. P., sediaci v motorovom vozidle na sedadle

spolujazdca, videla incident na zastávke. Geleta pristúpil k nej a povedal aby dala tej Eme pokoj a ju udrel, ona zabalansovala. Obžalovaný ho pravou rukou chytil do háku pod krkom a dva krát ho požiadal, aby sa jej ospravedlnil, žiadne udieranie, ako to Geleta uvádza tam neboli. Na to synovi povedala, aby to nechal tak, nemuší mať s niekým problémy a ťahala ho za mikinu preč.

Svedkyňa I. K. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že teta O. G. a A. B. vystúpili z auta, lebo Claudia išla niečo riešiť s N.. A. stál vedľa Claudie a Gelety pár metrov od nich. Claudia niečo hlasitejšie diskutovala s N. asi 10 minút. Gelety prišiel k nim a strčil do Claudie. A. sa zľakol a bránil Claudiu, lebo M. bol vulgárny a agresívny, niečo v kuse rozprával na Claudiu. A. bránil svoju mamu, stiahol si ho k sebe, dal mu hák, presne to nevidela ako to urobil, ale presne vie, že ho neudrel do krku ani do ucha a ani facku mu nedal. Toto sledovala od motorového vozidla zo vzdialenosti asi 5 metrov. S B. bola u Geletyho v ten večer, aby sa B. M. ospravedlnil a vydiskutoval prečo sa to stalo.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bol zistený skutkový stav veci, náležite a v rozsahu, nevyhnutnom na jeho rozhodnutie o vine a treste.

Obžalovaný v prípravnom konaní ku spáchaniu skutku v bode 1) sa doznal, priznal, že poškodeného dal do páky a priškrtil ho, dal mu jedinou facku do oblasti líca a ucha. Svoju výpoveď zmenil na hlavnom pojednávaní, a priznal sa iba čiastočne, že poškodeného chytil do háku, ale ho neudrel. Rozpory o úderoch, na hlavnom pojednávaní nevedel hodnoverne vysvetliť.

Napriek zmene výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, tento bol jednoznačne usvedčený výpoveďou svedka poškodeného A. E. (Geletyho) a svedkýň H. L. a N. G., ktorí o podstatných skutočnostiach ohľadne fyzického napadnutia obžalovaným, vypovedali zhodne. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný napadol na poškodeného úderom do oblasti zátylku a minimálne jedným úderom do oblasti ľavého ucha, a zovretím poškodeného do páky, a zároveň vulgárne nadával.

Obžalovaný sa bránil tým, že poškodený napadol jeho matku, a jeho reakcia bola v amoku. Ak by aj bola pravda, že poškodený A. M. napadol matku obžalovaného – strčením do ramena, čo však nebolo preukázané, pretože tento iba slovne upokojoval agresívny verbálny útok matky obžalovaného O. G. smerujúci voči N. G., obžalovaný reagoval neprimerane, útokom na hlavu poškodeného, ktorého bezdôvodne fyzicky napadol úderom päste do oblasti ucha, a týmto úderom mu spôsobil zranenia popísané jednak v lekárskejších správach a tiež v odbornom vyjadrení znalca. Výpoveď poškodeného je v súlade s výpoveďami na mieste prítomných svedkýň H. L. a N. G., aj nepriamym listinným dôkazom – prvotnou lekárskou správou, z ktorej vyplýva, že poškodený bol napadnutý úderom päste do oblasti ľavého ucha a zátylka.

Rozsah zranenia poškodeného bol preukázaný aj odborným vyjadrením K. Q. H., ktorý z lekárskeho hľadiska zranenia poškodeného kvalifikoval ako zranenie ľahké s dobou liečenia do 7 dní. Následne toto odborné vyjadrenie bolo v prípravnom konaní vyhodnotené v prospech obžalovaného, keď A. B. bolo vznesené obvinenie len za prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, na rozdiel od uznesenia o začatí trestného stíhania, v ktorom skutok bol kvalifikovaný aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona. Na základe uvedených skutočností súd nevzhliadol žiadny dôvod na to, aby do konania bol pribratý znalec na posúdenie zranení poškodeného tak ako to písomne navrhol obžalovaný.

Nepriamo z protiprávneho konania usvedčuje obžalovaného aj jeho snaha urovnať následky incidentu, keď navštívil obžalovaného, pred ktorým sa ospravedlňoval a sľuboval aj finančné vyrovnanie v prípade trvalých následkov.

Na mieste činu, na Autobusovej stanici v Zlatých Moravciach, sa bez akýchkoľvek pochybností nachádzala svedkyňa H. L., ktorá bola priamym svedkom útoku obžalovaného a poškodeného, a ktorej prítomnosť potvrdil nie len svedok poškodený A. E. (Gelety) ale aj svedkyňa N. G., pričom výpoveď svedkyne H. L. korešponduje s výpoveďami svedkov A. E. a N. G.. Tým bola vyvrátená námietka obžalovaného v písomnom odvolaní voči napadnutému rozsudku, v ktorej tvrdil, že „svedkyňa H. L. vypovedala krivo nakoľko nebola účastná toho skutku z ktorého som obvinený“.

Výpoveď samotného obžalovaného A. B., a výpovede svedkyne Claudie Čepec – matky obžalovaného a svedkyne I. K. P. – priateľky obžalovaného, súd vyhodnotil ako účelové, urobené v snahe vyvinúť obžalovaného spod žalovaného trestného činu a odvrátiť hroziaci trest, vďaka čomu obžalovaný sa protiprávneho konania dopustil v plynúcej skúšobnej dobe.

Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, navrhnutých prokurátorom aj obžalovaným, v súlade so zásadou trestného konania, teda jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k záveru, že skutok v bode 1), pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal tak, ako je uvedené po čiastočnej úprav v zmysle dokazovania, vo výrokovvej časti tohto rozsudku, a bez akýchkoľvek pochybností ho spáchal obžalovaný.

Obžalovaný spôsobom popísaným v skutkovej vete v bode 1) sa dopustil úmyselného protiprávneho konania a tým naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného, pretože sa dopustil výtržnosti spočívajúcej vo verbálnom a fyzickom napadnutí poškodeného úderom päste do oblasti ľavého ucha, ktorým spôsobil úrazové prederavenie blanky ľavého bubienka s dobou liečenia neprevyšujúcej 7 dní a tohto konania sa dopustil na mieste prístupnom verejnosti, keď takýmto miestom nepochybne je zastávka na Autobusovej stanici v Zlatých Moravciach, kam má prístup široký okruh ľudí individuálne neurčených a kde sa v čase spáchania trestného činu preukázateľne zdržiavali okrem obžalovaného minimálne 3 osoby (svedkyne O. G., H. L., N. G.), pričom konanie obžalovaného svojou povahou narušilo verejný poriadok. Tento trestného činu sa dopustil napriek tomu, že v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch bol Rozkazom o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Levice, odbor všeobecnej vnútornej správy, č. OU-LV-OVVS-2023/02606-003 zo dňa 30.6.2023 právoplatným dňa 23.08.2023 postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zák.č. 372/1990 Zb. a bola mu uložená pokuta vo výške 90 eur. Súd ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním obžalovaného a jeho úmyselným zavinením na strane jednej a následkami vzniknutými na záujmoch chránených ustanoveniami § 364 Trestného zákona (ochrana medziľudských vzťahov a verejného poriadku) na strane druhej, nemal žiadne pochybnosti.

K bodu 2/ súd prijal vyhlásenie o vine, pretože obžalovaný na položené otázky odpovedal kladne a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný vyhlásením o vine korešpondujúcej s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní svojím konaním popísaným v bode 2) naplnil objektívnu aj subjektívnu stránku prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, pretože bez príslušného povolenia v nepatrnom množstve prechovával sušené konope.

Súd ani o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním obžalovaného a jeho úmyselným zavinením na strane jednej a vzniknutým následkom na záujme chránenom ustanovením § 171 Trestného zákona (ochrana ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami psychotropnej látky) na strane druhej, nemal žiadne pochybnosti.

Od spáchania trestných činov v bode 1/ a 2/ (dňa 24.10.2023 a 17.02.2024) bol Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. novelizovaný zákonom č. 40/2024 Z.z. účinným od 06.08.2024, okrem iného aj v ustanovení § 38 Trestného zákona, preto bolo potrebné pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu oboch skutkov v prejednávanej veci, túto vyhodnotiť v zmysle Trestného zákona účinného od 06.08.2024, ktorý je pre obžalovaných najpriaznivejší (okrem iného najmä pri posudzovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností) a to s poukazom na ustanovenie § 2 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého „trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, no ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší“.

Súd hodnotil závažnosť prečinu v zmysle ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona, a vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok (napadnutie poškodeného majúca za následok prederavenie blanky ľavého ucha), okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (útok vedený na poškodeného v prítomnosti ďalších osôb), mieru zavinenia a pohnútku páchatela (bezodôvodné napadnutie poškodeného), a dospel k záveru, že závažnosť prečinu je vyššia ako nepatrná.

Obžalovaný A. B. z miesta bydliska bližšie hodnotený nie je. V evidencii priestupkov v období rokov 2020 až 2024 má 47 záznamov (ostatný za priestupok z 04.12.2024), a to za priestupky proti majetku,

občianskemu spolunažívaniu proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (jazda pod vplyvom alkoholu) a za porušenie pravidiel v cestnej premávke, za ktoré bol postihnutý blokovými pokutami resp. rozkazným konaním vo výške 10 až 500 eur.

Z odpisu registra trestov a z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/72/2022 bolo zistené, že rozsudkom zo dňa 29.05.2023 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.05.2023. O osvedčení resp. neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe Okresný súd Levice do 22.07.2025 nerozhodol.

Na hlavnom pojednávaní samosudkyňa riešila predbežnú otázku podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku o osvedčení resp. neosvedčení sa odsúdeného A. B. v skúšobnej dobe v trvaní 18 mesiacov určenej rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/72/2022 zo dňa 22.12.2022, ktorá skúšobná doba uplynula 23.06.2024.

Voči obžalovanému sa viedlo trestné stíhanie za trestné činy spáchané v bode 1/ a 2/ počas plynúcej skúšobnej doby, keď mu bolo vznesené obvinenie uznesením zo dňa 18.01.2024 (bod 1) a 09.04.2024 (bod 2) Obžalovaný trestné činy v bode 1/ a 2/ spáchal v skúšobnej dobe a po ukončení vyšetrovania dňa 03.02.2025 bola dňa 20.02.2025 podaná obžaloba. Z uvedených dôvodov sa u obžalovaného predlžuje lehota na rozhodnutie o neosvedčení sa podľa § 50 odsek 6 Trestného zákona o dva roky od uplynutia skúšobnej doby t.j. čo 23.06.2026, a preto samosudkyňa vyslovila, že sa v určenej skúšobnej dobe neosvedčil.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 32 až 34 Trestného zákona súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobné pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy, na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a tiež prihliadol na účel trestu v zmysle § 31 Trestného zákona. Súd nezistil u obžalovaného žiadne poľahčujúce okolnosti, ako na priťažujúcu okolnosť prihliadol na to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 36 písmeno m/ Trestného zákona) a spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h/ Trestného zákona).

Následne súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 31 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný trestné činy spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, bude splnený iba uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody. Pri určovaní výmery trestu súd vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky, určenej trestnou sadzbou za prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, ktorý je z dvoch trestných činov najprísnejšie trestný. Následne súd prihliadol na pomer (0:2) a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za primeraný preto súd považoval uloženie trestu za dva trestné činy vo výmere 9 mesiacov, t.j. na dolnej hranici trestnej sadzby aj s prihliadnutím na opakované porušovanie právnych noriem obžalovaným, páchaním veľkého počtu rôznych priestupkov. V neposlednom rade súd poukazuje na to, že ani hrozba nariadenia podmienčne odloženého trestu nevedla obžalovaného k tomu, aby viedol riadny občiansky život a nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania.

Zároveň obžalovaný bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu a povedie k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a uvedomil si nesprávnosť svojho konania, a súčasne odradí iných od páchania trestnej činnosti.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Nitra sp.zn. 4T/9/2025 zo dňa 22.07.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným v bode 1) z prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024 a v bode 2) z prečinu

neoprávneného prechovávaní omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024 a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 2To/61/2025 zo dňa 14.10.2025 bol označený rozsudok súdu I. stupňa zrušený a vec bola vrátená súdu I. stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol, pretože hlavné pojednávanie nebolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené podmienky. Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že súd dňa 22.07.2025 vykonal hlavné pojednávanie podľa § 252 odsek 2 Trestného poriadku, napriek tomu, že obžalovaný zaslal súdu žiadosť o pozastavenie súdneho procesu a ospravedlnenie s doloženým lekárskeym potvrdením o dočasnej práceneschopnosti s tým, že bude potrebné opätovne obžalované umožniť zúčastniť sa hlavného pojednávania, zopakovať dôkazy na hlavnom pojednávaní dňa 22.07.2025, prípadne vykonať potrebné dôkazy, resp. vysporiadať sa s námietkou obžalovaného ohľadne výpovede svedkyne H. L..

Na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nitra prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému A. B. a vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie.

Obžalovaný sa na hlavné pojednávanie 09.12.2025 nedostavil, svoju neúčast žiadnym spôsobom neospravedlnil. Predvolanie na hlavné pojednávanie na 09.12.2025 bolo obžalovanému doručené cestou polície dňa 14.11.2025, preto súd za splnenia zákonných podmienok v zmysle § 252 odsek 2 Trestného poriadku vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti.

V intenciách rozhodnutia krajského súdu súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie opätovným výsluchom svedka poškodeného A. E. (predtým Gelety), svedkýň H. L. a N. G. a prečítaním na vec sa vzťahujúcich listinných dôkazov a pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/72/2022.

Svedok poškodený A. E. (Gelety) na hlavnom pojednávaní uviedol, že bol odprevadiť svoju priateľku H. L. na autobusovú stanicu v čase medzi 18.30 až 19.00 hod. Obaja stáli na zastávke, kde prichádzala v tom čase pre neho neznáma slečna a za ňou staršia pani, ktorá na ňu hlasne hovorila. Staršia pani agresívne, verbálne, napádala tú slečnu a on sa postavil medzi ne, a upozornil pani, že toto sa na verejnosti nerobí, zastával sa tej slečny. Pani sa neukľudnila a pokračovala vo verbálnom ataku. V priebehu dvoch až troch minút k nim prišiel jeden pán, vtedy nevedel, že je to syn tej staršej pani. Tento ho chytil pod krk, dal mu do ľavého ucha buď facku, alebo úder päťou, dostal ranu do zátylku. Obžalovaný ho strčil do hrude, padol na kolená a vtedy ho obžalovaný chytil do páky rukou zohnutou v lakti, udieral ho asi pravou rukou, rany dostal do ľavého ucha, a do páky ho obžalovaný chytil ľavou rukou. Pamätá si na dva údery na ľavé ucho a jeden úder na zátylok. Muž hovoril, že strčil do jeho mamy, čo nebola pravda. Na jeho fyzický útok nereagoval, pretože mal záujem absolvovať policajnú školu. Jeho priateľka a tá slečna obžalovanému hrozili, že zavolajú políciu, a na to s útokom prestal a s matkou odišiel preč smerom k OC Billa, kde mali zaparkované strieborné vozidlo Audi staršieho typu.

Vo večerných hodinách, asi v priebehu hodiny od incidentu, prišiel za ním obžalovaný aj so svojou priateľkou, pričom celý čas sa tento ospravedlňoval za to, čo sa stalo. Obžalovanému povedal, že ak bude mať nejaké problémy, tak pôjde k lekárovi a podá trestné oznámenie. Ešte v ten večer mu začalo písať v uchu, následne išiel k lekárovi, ktorý zistil, že má prasknutý bubienok. Problém mal s ľavým uchom menej ako 14 dní, práceneschopný nebol, a nevynechal školskú dochádzku.

Po tom, čo podal trestné oznámenia, obžalovaný znovu prišiel za ním domov so svojou priateľkou, matkou a s nejakými mužmi, a vyhrážali sa mu, že podal krivé trestné oznámenie, a že si ho nájdu.

Za účelom odstránenia rozpor, ktoré poškodený odôvodnil tým, že si pre odstup času na presný priebeh skutku nepamätal, bola jeho výpoveď prečítaná. V tejto uviedol, že prišiel za ním syn panej, ktorá agresívne verbálne napádala slečnu, ktorej sa zastal. Tento muž ho chytil pod krkom, strčil ho na zem a keď sa postavil, pravou rukou ho chytil pod krk a ľavou ho udieral do oblasti spánku a ucha, potom ho dal do páky, kde skončil na zemi, a keď tá mladá baba začala kričať, že zavolá políciu tak mu obžalovaný dal päťou do zátylku.

Svedkyňa H. L. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že ju priateľ A. M. odprevádzal na autobusovú stanicu v Zlatých Moravciach, kde prišli cca o 19.10 hod., pretože jej autobus do Obýč odchádzal o 19.20

hod. Z autobusu, ktorý prišiel na stanicu vystúpila slečna, ktorú poznala z Obýc a za ňou išla pani, ktorá na ňu kričala niečo v tom zmysle, že na ňu musí platiť alimenty, zazneli vulgárne nadávky. Tá slečna stála na zastávke neďaleko nich, lebo cestovala tiež do Obýc. Keď to vykrikovanie staršou pani neprestalo, A. M. ich upozornil, že sa toto nerieši na verejnosti ale v súkromí, postavil sa medzi ne s rukami za chrbtom. Od Billy videla prichádzať muža, ktorý napadol jej priateľa, strčil do neho, zhodil ho na zem, dal ho do páky, udrel ho do zátylku, keď sa A. chcel postaviť, tak ho udrel dlaňou alebo päšťou, to si už nepamätala. A. mu hovoril, že nič neurobil a ten muž tvrdil, že mal napadnúť jeho matku, strčiť do nej, čo nebola pravda. Keď povedala, že zavolá políciu, tak s matkou odišiel preč smerom na parkovisko k Bille. So slečnou cestovala v autobuse domov a táto jej povedala, že chlapa, ktorý napadol jej priateľa pozná, a jeho meno oznámila cez aplikáciu Messenger, a toto meno posunula priateľovi. Od priateľa sa dozvedela, že bol u lekára a mal natrhnutý ušný bubienok.

Svedkyňa N. G., vypočutá na hlavnom pojednávaní na návrh prokurátora, vypovedala, že pricestovala z Nítry a v Zlatých Moravciach čakala na autobus do Obýc. Vtedy ešte pani B., teraz už Čepec, matka obžalovaného, ktorá ju na autobusovej stanici cielene čakala, začala na ňu hovoriť, že kvôli nej je jej otec zatvorený, vyhrážala sa jej matke, že jej zoberie mladšieho syna. B. ignorovala, ale táto zvyšovala svoj hlas, a ten chlapec sa jej zastal, povedal jej niečo v tom zmysle, aby jej dala pokoj. Vtedy k nim prišiel B. syn s tým, že čo si to dovoľujeme voči jeho matke, a zaútočil na toho chlapca, sotil ho na zem, a nejakým spôsobom ho k zemi pritlačil. Na podrobnosti tohto konfliktu si nepamätala, ale keď H. povedala, že zavolá políciu, tak obžalovaný odišiel s matkou na parkovisko pri Bille. V tom čase meno útočníka nevedela, ale vedela, že je synom B.. Cestou domov sa s Karolínou o tomto incidente nerozprávala. Od starej matky zistila meno útočníka a cez telefón jeho meno oznámila H. L..

Vrámci dokazovania boli prečítané listinné dôkazy.

Z odborného vyjadrenia K. H., ktorý mal k dispozícii lekárske správy o vyšetreniach poškodeného nachádzajúce sa aj v trestnom spise, súd zistil, že poškodený A. M. bol dňa 25.10.2023 o 10.45 hod. vyšetrený a ošetrovaný na ušno-nosno krčnej ambulancii, kde mu bolo diagnostikované úrazové prederavenie blanky ľavého bubienka. Na ošetrovanie sa dostavil, pretože pri fúkaní nosa cítil akoby mu v ľavom uchu pískalo a šiel tam vzduch. Kontrola bola vykonaná 16.10.2023, pričom v oboch prípadoch mu bolo doporučené vyhábať sa kontaktu zvukovodu s vodou a s nečistotami. Priemerná doba liečenia zranenia je do 7 dní, ak hojenie a liečenie prebiehajú bez komplikácií, ako to bolo v tomto prípade. Poškodený bol liečený od 24.10.2023 do 21.11.2023, pričom práceneschopnosť si zranenie nevyžaduje. Doba liečenia nemala presiahnuť 7 dní. Z lekárskeho hľadiska ide o zranenie ľahké. K zraneniu mohlo dôjsť tak ako to uvádza poškodený, jedným úderom do oblasti ľavého ucha, pričom nevyklučuje ani vznik zranenia viacerými údermi do popisovanej oblasti hlavy poškodeného. Skonštatoval, že s najväčšou pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou, že mechanizmu vzniku zranenia nasvedčuje tomu, že bolo spôsobené cudzou osobou.

Z oznámenia Mesta Zlaté Moravce zo dňa 19.11.2023 súd mal preukázané, že kamerový záznam zo dňa 4.10.2023 v čase od 19.00 hod. do 19.30 hod., na ktorý sa obžalovaný odvolával v rámci svojich podaní, nemohol byť orgánom činným v trestnom konaní poskytnutý, pretože sa neuchováva nad časový rámec 14 dní.

Okrem výsluchov svedka poškodeného A. E. (Gelety) a svedkýň H. L. a N. G., vykonaných podľa pokynu krajského súdu, a prečítaním listinných dôkazov a pripojeného spisu, bolo vykonané dokazovanie na hlavnom pojednávaní pred napadnutým rozsudkom vyhláseným 22.07.2025, vypočutím obžalovaného A. B., svedkov O. G. a I. K. P..

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní vyhlásil nevinu vo vzťahu k bodu 1/ a vo vzťahu k bodu 2/ obžaloby uviedol, že je vinný zo skutku, ktorý sa mu kladie v obžalobe za vinu

Obžalovaný ku skutku v bode 2/ na otázky uvedené v § 333 ods. 3

- písm. c/ Tr.por. , či rozumie tomu, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu odpovedal: áno

- písm. d/ Tr.por., či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby odpovedal: áno

- písm. f/ Tr.por., či rozumie právnej kvalifikácii skutku v bode 2/ ako prečinu prečin neoprávneného prechovávaného omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024, odpovedal: áno

- písm. g/ Tr.por., či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon ustanovuje za trestný čin kladený mu za vinu, odpovedal: áno

- písm. h/ Tr.por., či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa v obžalobe kvalifikuje ako prečin prečin neoprávneného prechovávanía omamnej látky a psychotropnej látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona v znení zákona č. 40/2024 Z. z. účinný od 06.08.2024, odpovedal: áno

Obžalovaný A. B. ku skutku v bode 1/ na hlavnom pojednávaní vypovedal, že na autobusovej stanici v Zlatých Moravciach jeho matka O. G. s N. G. asi 5 až 10 minút na seba vzájomne výrazne zvyšovali hlas, do toho sa zamiešal A. M., chytil jeho matku za rameno, ako keby ju odstrčil alebo potiahol. On na to dostal amok, dal ho do háku, ale ho neudrel. Gelety sa nebránil. Pri tomto incidente bola prítomná jeho matka O. G., N. G. a I. K. P.. Potom išiel každý svojou cestou. Večer išiel ku Geletymu, kde sa mu ospravedlnil, a s jeho otcom sa dohodol, že keď bude mať Gelety nejaké trvalé následky tak škodu uhradí, aby nemal problémy a vyhol sa súdu.

Rozpory medzi výpoveďou z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní odôvodnil tým, že si nepamätá, že policajtku povedal, že A. M. dal facku do oblastí líca a ucha, ani to že ho udril otvorenou dlaňou, nevedel vysvetliť ako sa toto dostalo do zápisnice, on si zápisnicu neprečítal.

Na návrh obžalovaného boli na hlavnom pojednávaní vypočuté svedkyne O. G. a I. K. P..

Svedkyňa O. G. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s N. G. mala výmenu názoru, pričom to riešili so zvýšenou intenzitou hlasu, fyzicky sa nenapádali. I. K. P., sediaci v motorovom vozidle na sedadle spolujazdca, videla incident na zastávke. Geleta pristúpil k nej a povedal aby dala tej Eme pokoj a ju udril, ona zabalansovala. Obžalovaný ho pravou rukou chytil do háku pod krkom a dva krát ho požiadal, aby sa jej ospravedlnil, žiadne udieranie, ako to Geleta uvádza tam neboli. Na to synovi povedala, aby to nechal tak, nemuší mať s niekým problémy a ťahala ho za mikinu preč.

Svedkyňa I. K. P. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že teta O. G. a A. B. vystúpili z auta, lebo Claudia išla niečo riešiť s N.. A. stál vedľa Claudie a Gelety pár metrov od nich. Claudia niečo hlasitejšie diskutovala s N. asi 10 minút. Gelety prišiel k nim a strčil do Claudie. A. sa zľakol a bránil Claudiu, lebo M. bol vulgárny a agresívny, niečo v kuse rozprával na Claudiu. A. bránil svoju mamu, stiahol si ho k sebe, dal mu hák, presne to nevidela ako to urobil, ale presne vie, že ho neudrel do krku ani do ucha a ani facku mu nedal. Toto sledovala od motorového vozidla zo vzdialenosti asi 5 metrov. S B. bola u Geletyho v ten večer, aby sa B. M. ospravedlnil a vydiskutoval prečo sa to stalo.

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní bol zistený skutkový stav veci, náležite a v rozsahu, nevyhnutnom na jeho rozhodnutie o vine a treste.

Obžalovaný v prípravnom konaní ku spáchaní skutku v bode 1) sa doznal, priznal, že poškodeného dal do páky a priškrtil ho, dal mu jedínu facku do oblasti líca a ucha. Svoju výpoveď zmenil na hlavnom pojednávaní, a priznal sa iba čiastočne, že poškodeného chytil do háku, ale ho neudrel. Rozpory o úderoch, na hlavnom pojednávaní nevedel hodnoverne vysvetliť.

Napriek zmene výpovede obžalovaného na hlavnom pojednávaní, tento bol jednoznačne usvedčený výpoveďou svedka poškodeného A. E. (Geletyho) a svedkýň H. L. a N. G., ktorí o podstatných skutočnostiach ohľadne fyzického napadnutia obžalovaným, vypovedali zhodne. Súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že obžalovaný napadol na poškodeného úderom do oblasti zátylku a minimálne jedným úderom do oblasti ľavého ucha, a zovretím poškodeného do páky, a zároveň vulgárne nadával.

Obžalovaný sa bránil tým, že poškodený napadol jeho matku, a jeho reakcia bola v amoku. Ak by aj bola pravda, že poškodený A. M. napadol matku obžalovaného – strčením do ramena, čo však nebolo preukázané, pretože tento iba slovné upokojoval agresívny verbálny útok matky obžalovaného O. G. smerujúci voči N. G., obžalovaný reagoval neprimerane, útokom na hlavu poškodeného, ktorého bezdôvodne fyzicky napadol úderom päste do oblasti ucha, a týmto úderom mu spôsobil zranenia popísané jednak v lekárskech správach a tiež v odbornom vyjadrení znalca. Výpoveď poškodeného je v súlade s výpoveďami na mieste prítomných svedkýň H. L. a N. G., aj nepriamym listinným dôkazom – prvotnou lekárskou správou, z ktorej vyplýva, že poškodený bol napadnutý úderom päste do oblasti ľavého ucha a zátylka.

Rozsah zranenia poškodeného bol preukázaný aj odborným vyjadrením K. Q. H., ktorý z lekárskeho hľadiska zranenia poškodeného kvalifikoval ako zranenie ľahké s dobou liečenia do 7 dní. Následne toto odborné vyjadrenie bolo v prípravnom konaní vyhodnotené v prospech obžalovaného, keď A. B. bolo vznesené obvinenie len za prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno e/ Trestného zákona, na rozdiel od uznesenia o začatí trestného stíhania, v ktorom skutok bol kvalifikovaný aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 Trestného zákona. Na základe uvedených skutočností súd nevzhliadol žiadny dôvod na to, aby do konania bol pribratý znalec na posúdenie zranení poškodeného tak ako to písomne navrhol obžalovaný.

Nepriamo z protiprávneho konania usvedčuje obžalovaného aj jeho snaha urovnať následky incidentu, keď navštívil obžalovaného, pred ktorým sa ospravedlňoval a sľuboval aj finančné vyrovnanie v prípade trvalých následkov.

Na mieste činu, na Autobusovej stanici v Zlatých Moravciach, sa bez akýchkoľvek pochybností nachádzala svedkyňa H. L., ktorá bola priamym svedkom útoku obžalovaného a poškodeného, a ktorej prítomnosť potvrdil nie len svedok poškodený A. E. (Gelety) ale aj svedkyňa N. G., pričom výpoveď svedkyne H. L. korešponduje s výpoveďami svedkov A. E. a N. G.. Tým bola vyvrátená námietka obžalovaného v písomnom odvolaní voči napadnutému rozsudku, v ktorej tvrdil, že „svedkyňa H. L. vypovedala krivo nakoľko nebola účastná toho skutku z ktorého som obvinený“.

Výpoveď samotného obžalovaného A. B., a výpovede svedkyne Claudie Čepec – matky obžalovaného a svedkyne I. K. P. – priateľky obžalovaného, súd vyhodnotil ako účelové, urobené v snahe vyvinieť obžalovaného spod žalovaného trestného činu a odvrátiť hroziaci trest, vďaka čomu obžalovaný sa protiprávneho konania dopustil v plynúcej skúšobnej dobe.

Vyhodnotením všetkých vyššie uvedených na hlavnom pojednávaní vykonaných dôkazov, navrhnutých prokurátorom aj obžalovaným, v súlade so zásadou trestného konania, teda jednotlivo aj v ich súhrne, súd dospel k záveru, že skutok v bode 1), pre ktorý bola podaná obžaloba sa stal tak, ako je uvedené po čiastočnej úprav v zmysle dokazovania, vo výrokovvej časti tohto rozsudku, a bez akýchkoľvek pochybností ho spáchal obžalovaný.

Obžalovaný spôsobom popísaným v skutkovej vete v bode 1) sa dopustil úmyselného protiprávneho konania a tým naplnil všetky zákonné znaky objektívnej aj subjektívnej stránky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného, pretože sa dopustil výtržnosti spočívajúcej vo verbálnom a fyzickom napadnutí poškodeného úderom päste do oblasti ľavého ucha, ktorým spôsobil úrazové prederavenie blanky ľavého bubienka s dobou liečenia neprevyšujúcej 7 dní a tohto konania sa dopustil na mieste prístupnom verejnosti, keď takýmto miestom nepochybne je zastávka na Autobusovej stanici v Zlatých Moravciach, kam má prístup široký okruh ľudí individuálne neurčených a kde sa v čase spáchania trestného činu preukázateľne zdržiavali okrem obžalovaného minimálne 3 osoby (svedkyne O. G., H. L., N. G.), pričom konanie obžalovaného svojou povahou narušilo verejný poriadok. Tohto trestného činu sa dopustil napriek tomu, že v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch bol Rozkazom o uložení sankcie za priestupok Okresného úradu Levice, odbor všeobecnej vnútornej správy, č. OU-LV-OVVS-2023/02606-003 zo dňa 30.6.2023 právoplatným dňa 23.08.2023 postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d/ zák.č. 372/1990 Zb. a bola mu uložená pokuta vo výške 90 eur. Súd ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním obžalovaného a jeho úmyselným zavinením na strane jednej a následkami vzniknutými na záujmoch chránených ustanoveniami § 364 Trestného zákona (ochrana medziľudských vzťahov a verejného poriadku) na strane druhej, nemal žiadne pochybnosti.

K bodu 2/ súd prijal vyhlásenie o vine, pretože obžalovaný na položené otázky odpovedal kladne a vykonal dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Obžalovaný vyhlásením o vine korešpondujúcej s dôkazmi vykonanými v prípravnom konaní svojím konaním popísaným v bode 2) naplnil objektívnu aj subjektívnu stránku prečinu neoprávneného prechovávanía omamnej látky látky podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona, pretože bez príslušného povolenia v nepatrnom množstve prechovával sušené konope.

Súd ani o existencii príčinnej súvislosti medzi protiprávnym konaním obžalovaného a jeho úmyselným zavinením na strane jednej a vzniknutým následkom na záujme chránenom ustanovením § 171

Trestného zákona (ochrana ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami psychotropnej látky) na strane druhej, nemal žiadne pochybnosti.

Od spáchania trestných činov v bode 1/ a 2/ (dňa 24.10.2023 a 17.02.2024) bol Trestný zákon č. 300/2005 Z.z. novelizovaný zákonom č. 40/2024 Z.z. účinným od 06.08.2024, okrem iného aj v ustanovení § 38 Trestného zákona, preto bolo potrebné pokiaľ ide o právnu kvalifikáciu oboch skutkov v prejednávanej veci, túto vyhodnotiť v zmysle Trestného zákona účinného od 06.08.2024, ktorý je pre obžalovaných najpriaznivejší (okrem iného najmä pri posudzovaní pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností) a to s poukazom na ustanovenie § 2 odsek 1 Trestného zákona, podľa ktorého „trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný, no ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatela priaznivejší“.

Súd hodnotil závažnosť prečinu v zmysle ustanovenia § 10 odsek 2 Trestného zákona, a vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následok (napadnutie poškodeného majúc za následok prederavenie blanky ľavého ucha), okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (útok vedený na poškodeného v prítomnosti ďalších osôb), mieru zavinenia a pohnútku páchatela (bezdôvodné napadnutie poškodeného), a dospel k záveru, že závažnosť prečinu je vyššia ako nepatrná.

Obžalovaný A. B. z miesta bydliska bližšie hodnotený nie je. V evidencii priestupkov v období rokov 2020 až 2024 má 47 záznamov (ostatný za priestupok z 04.12.2024), a to za priestupky proti majetku, občianskemu spolunažívaniu proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky (jazda pod vplyvom alkoholu) a za porušenie pravidiel v cestnej premávke, za ktoré bol postihnutý blokovými pokutami resp. rozkazným konaním vo výške 10 až 500 eur.

Z odpisu registra trestov a z pripojeného spisu Okresného súdu Levice sp.zn. 3T/72/2022 bolo zistené, že rozsudkom zo dňa 29.05.2023 bol obžalovaný uznaný vinným z prečinu rozširovania detskej pornografie podľa § 369 odsek 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 19.05.2023. O osvedčení resp. neosvedčení sa obžalovaného v skúšobnej dobe Okresný súd Levice do 22.07.2025 nerozhodol.

Na hlavnom pojednávaní samosudkyňa riešila predbežnú otázku podľa § 7 odsek 1 Trestného poriadku o osvedčení respektíve neosvedčení sa odsúdeného A. B. v skúšobnej dobe v trvaní 18 mesiacov určenej rozsudkom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/72/2022 zo dňa 22.12.2022, ktorá skúšobná doba uplynula 23.06.2024.

Voči obžalovanému sa viedlo trestné stíhanie za trestné činy spáchané v bode 1/ a 2/ počas plynúcej skúšobnej doby, keď mu bolo vznesené obvinenie uznesením zo dňa 18.01.2024 (bod 1) a 09.04.2024 (bod 2) Obžalovaný trestné činy v bode 1/ a 2/ spáchal v skúšobnej dobe a po ukončení vyšetrovania dňa 03.02.2025 bola dňa 20.02.2025 podaná obžaloba. Z uvedených dôvodov sa u obžalovaného predlžuje lehota na rozhodnutie o neosvedčení sa podľa § 50 odsek 6 Trestného zákona o dva roky od uplynutia skúšobnej doby t.j. čo 23.06.2026, a preto samosudkyňa vyslovila, že sa v určenej skúšobnej dobe neosvedčil.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery v zmysle § 32 až 34 Trestného zákona súd prihliadol na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, na osobné pomery obžalovaného a možnosť jeho nápravy, na poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a tiež prihliadol na účel trestu v zmysle § 31 Trestného zákona. Súd nezistil u obžalovaného žiadne poľahčujúce okolnosti, ako na priťažujúcu okolnosť prihliadol na to, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený (§ 36 písmeno m/ Trestného zákona) a spáchal viac trestných činov (§ 37 písmeno h/ Trestného zákona).

Následne súd dospel k záveru, že účel trestu v zmysle § 31 Trestného zákona s poukazom na § 49 odsek 2 Trestného zákona, keďže obžalovaný trestné činy spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, bude splnený iba uložením nepodmieneného trestu odňatia slobody. Pri určovaní výmery trestu súd vychádzal z trestnej sadzby 6 mesiacov až 3 roky, určenej trestnou sadzbou za prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 Trestného zákona, ktorý je z dvoch trestných činov najprísnejšie trestný. Následne súd prihliadol na pomer (0:2) a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. Za

primeraný preto súd považoval uloženie trestu za dva trestné činy vo výmere 9 mesiacov, t.j. na dolnej hranici trestnej sadzby aj s prihliadnutím na opakované porušovanie právnych noriem obžalovaným, páchaním veľkého počtu rôznych priestupkov. V neposlednom rade súd poukazuje na to, že ani hrozba nariadenia podmiennečne odloženého trestu nevedla obžalovaného k tomu, aby viedol riadny občiansky život a nedopustil sa žiadneho protiprávneho konania.

Zároveň obžalovaný bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Takto uložený trest podľa názoru súdu zabezpečí ochranu spoločnosti pred obžalovaným tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho prevýchovu a povedie k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život a uvedomil si nesprávnosť svojho konania, a súčasne odradí iných od páchania trestnej činnosti.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti a okolnosti súd o vine a teste obžalovaného rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konanie, ktoré rozsudku predchádzalo.